

KYRGYZSTÁN: KJUNGEY ALATAU - PIK KANTBASTAU 4500 M

Čtenáři v akci

Náš základní tábor (3650 m) přímo pod Kantbastau

Kvůli nepokojům na jihu Kyrgyzstánu na poslední chvíli měníme plány a místo na Pamír máme namířeno na Tian Shan, konkrétně do pohoří Kjungey Alatau severně od jezera Issyk-Kul a doliny řeky Chong Ak Suu.

Z Biškeku jedeme maršrutkou k jezeru Issyk-Kul. Jsme jako sardinky ve vlastní šťávě – v autě pro čtyři osoby nás jede osm včetně bagáží! U jezera ve výšce 2500 m stavíme konečně stan a po dlouhém cestování jdeme brzo spát. Další dva dny stoupáme dolinou již po svých v plné polní (batohy váží nesympatických 30 kg) až do výšky 3500 m, kde je přímo pod ledovcem vhodné místo pro náš základní tábor. Nad námi se tyčí dominanta oblasti a náš sen – dvouvrcholový Pik Kantbastau (4570 m).

Fána a já cítíme bolesti hlavy způsobené výškou, proto další den věnujeme průzkumu okolí tábora a aklimatizaci. Počasí je od začátku našeho pobytu v horách vyloženě aprílové, chvíli prší, chvíli svítí slunce. Den odpočinku pomohl a cítíme se fajn. Zítra chceme zkusit Kantbastau.

Ráno překvapivě neprší, a tak v osm hodin vyrážíme. Třičtvrtěhodinový traverz sutí na ledovec je namáhavý a nepřijemný. Pár stovek metrů mírně stoupáme po ledovci, pak uhýbá-

me doleva (3650 m) a již strmě stoupáme suterfóvou stánou východní stěny Kantbastau ke stejnojmennému ledovci (3800 m). Otevírá se nám pohled na sedlo Ryžskij a východní vrchol Kantbastau (4500 m). Vypadá to moc pěkně, počasí nám přeje. Vpředu se střídáme, první to má kvůli boření v čerstvém sněhu nejtěžší. Ve 4000 m vyndáváme cepíny a překonáváme 150 m vysoký zaledněný výšvih se sklonem 50°. Poté se terén opět narovná a nám se odhaluje celá severní stěna východního vrcholu a famózní pyramida hlavního vrcholu. Hlavní

vrchol z této strany vypadá nedobytně – cesta přes ledovec k vrcholové pyramidě vysoké přes 300 m je roztrhaná četnými trhlinami a seraky a finální výstup po hraně by byl extrémním lezeckým podnikem. Zvažujeme možnosti a vyhodnocujeme pokus o hlavní vrchol jako příliš riskantní kvůli vysokému objektivnímu riziku. Rozhodujeme se pro výstup severní stěnou východního vrcholu Kantbastau. Čeká nás ještě asi výškových 100 m po ledovci pod stěnu a tou pak ještě dalších 200 m. Slunce svítí a výhledy na celý Tian Shan jsou úžasné. Finální stoupání (40°) severní stěnou nám trvá skoro hodinu, už toho máme všichni dost. Ve 14.30 h konečně není kam stoupat! Vrchol! 4500 m nad mořem, východní vrchol Kantbastau!

Po půlhodince strávené na vrcholu začínáme opatrně sestupovat. Bez jistění je to trochu „o hubu“, ale za 20 minut jsme již na ledovcovém plató pod severní stěnou východního vrcholu Kantbastau. S Fandou máme před ostatními trochu náskok a užíváme si kouzelnou samotu uprostřed velehor. Závěrečný traverz sutí je boj, a tak když dorážíme kolem 18. hodiny do stanu, máme toho plné zuby. Dvacet minut jen tak ležíme a v duchu si promítáme dnešní na zážitky bohatý den, během kterého navíc vydrželo pěkné počasí. Za hodinu přichází ostatní.

Další den věnujeme regeneraci těla po náročném výstupu. S Fandou se rozhodujeme, že na-

Hlavní vrchol Kantbastau, foceno z východního vrcholu

ším dalším cílem bude vrchol Bílého klobouku, který je přes údolí naproti na jih. Ostatní volí bezpečnější Pik 4375, který se tyčí nad naším táborem. Sejít bychom se měli cestou dolinou dolů nebo až u jezera za pár dní.

Sestup pod Bílý klobouk nám trvá jeden den, vracíme se dolinou zpět na jihovýchod a v místě posledního bivaku před táborem pod Kantbastau odbočujeme do doliny říčky Teretěr. Stan stavíme ve výšce 3300 m přímo pod severní stěnou zdejšího Matterhornu – Pikem Aj-Ťor (4175 m). V noci přímo nad námi řádí divoká bouřka, padají nejprve kroupy, poté déšť. Potoky vody proudí přímo pod naším stanem.

Ráno vyrážíme v sedm k vrcholu Bílého klobouku (4209 m). Stoupáme vzhůru suť a po 40 minutách se nám otevírá pohled na vrchol a celou naši dnešní túru. Pod námi je ledovcové jezero, nad ním ledovec Klobouku. Scházíme k jezeru a opět stoupáme podél ledovcového potoka. V 8.15 h již kráčíme po ledovci, který je měkký, a občas se boříme. Po necelé hodině mírného stoupaní po ledovci přichází výšvih ke skalám. Bláhově si myslíme, že tyto skály již označují sedlo, ale zjišťujeme, že nás čeká do sedla ještě nepříjemných 30 minut cesty, navíc po kolena ve sněhu. Když se dostáváme konečně do sedla (4000 m), odměna je veliká – mraky se trhají a nám se otevírá fantastický pohled na blankytně modré jezero Issyk-Kul. Už tento pohled stál za tu námahu. Jsou vidět i bílé štíty Terskey Alatau na jihu jezera vzdálené takřka 100 km! Teď nás už čeká jen 200 výškových metrů lehkým kamenitým hřebínkem.

Lehce po 11. hodině jsme na rozložitém vrcholu ve výšce 4209 m. Na jih sbíhají srázy Klobouku do skalnatých stěn a na sever teče ledovec, po kterém jsme vystoupali. Na severním obzoru poznáváme Kantbastau – výrazná dvouvrcholová dominanta. Vychutnáváme si vrcholové pocity, obloha je bohužel opět zatažená. Po půlhodině scházíme dolů stejnou cestou až ke stanu (14 h). Po odpočinku

Severovýchodní sráz východního vrcholu Piku Kantbastau

balíme tábor a scházíme dolů k řece Chong-Ak-Suu do míst, kde jsme stanovali při výstupu dolinou vzhůru před týdnem (3000 m).

Ráno scházíme dolů a doufáme, že dnes se již budeme koupat v jezeře. Po chvíli potkáme zbytek naší party, který tu táboří. Minulé dny, když my jsme byli na Klobouku, oni vystoupali na Pik 4375. Společně scházíme zpátky do civilizace. Zhruba od stejného místa, kam nás cestou nahoru dovezlo auto, se opět vezeme gazikem. Dole u jezera jsme

odpoledne a na dva dny se ubytováváme v letovisku Bosteri, které je typické svým obřím ruským kolem. Zasloužený relax u jezera je odměnou za výstupy v horách. Užíváme si teplé koupele, šašliků, pívka a dalších požitků kyrgyzské kultury.

Děkujeme sponzorům výpravy: Humi Outdoor, Pilsner Urquell, czc.cz - Czech Computer.

Kompletní deník z cesty, fotogalerii a film můžete zhlédnout na www.zdenda.net. ●

Východní vrchol Kantbastau (4500 m)

Podělte se o své zážitky a oblíbená místa v horách či ve skalách se čtenáři lidé&HORY! Napište nám o svém nejzajímavějším výstupu nebo představte svou oblíbenou oblast a získáte hodnotnou cenu zaslouženou spolu s autorským výtiskem. Své příspěvky zašlete poštou na adresu redakce nebo na e-mail: daniel.polman@lideahory.cz.

Cena pro autora dalšího vybraného článku:

Teleskopické hole YATE Condor s korkovou rukojetí. Materiál Al 7075, Hmotnost 520 g / pár, délka 65–140 cm, MOC: 1100 Kč, více na www.YATE.CZ

